

Dr. Komócsin Mihály szóbeli kiegészítője

(Folytatás az 1. oldalról.)

körülmények között kellett és kell megoldanunk. Majd így folytatta:

Néhány időszerű probléma

— Engedjék meg, hogy az általános fejtegetések után néhány, a beszámolási időszakban gondot jelentő és sok vitát kiváltó témakörre konkrétan is kitérjek. Köztudott, hogy 1980 után hazánk népesedési helyzetében kedvezőtlen irányzat alakult ki. A születések száma alacsonyabb, mint a halálozásoké, aminek következtében az ország népessége csökken. Sajnos e folyamatot megyénk negatív irányban erősíti. Úgy hiszünk, az alacsony szülési hajlandóságban szerepet játszik — több más ok mellett — az a körülmény, hogy Budapest után területünkön a legmagasabb a nők foglalkoztatási aránya. A gyermekvállalási kedvet csökkentő az is, hogy az országos kereseti átlagoktól való elmaradásunk nemcsak a férfiakat, hanem a dolgozó nőket is arra készíti, hogy erőteljesebben törekedjenek kiegészítő jövedelemforrás feltartására és felhasználására. Különösen főlérszódtek ezek a jelenségek 1980-tól. Bizonyára ezek is magyarázzák, hogy az ezer szülőképes korú nőre jutó szülés Budapest után nálunk a legkevesebb — állapította meg a szónok, majd a két, figyelemre méltó korszopot: a pálya- és életkezdő, a családalapító fiataloknak és az időskorúaknak a beszámolási időszakban főlérszódte problémáival foglalkozott:

— Pártbizottságunk mindkét témakörrel folytatott elemző vizsgálatokat. Kezdeményezéseket is tettünk a fiatalok lakásproblémáinak enyhítésére, a tanulási, a kulturálódási és szórakoztatási feltételek javítására. Az időskorúak helyzetét illetően ugyancsak sajátos a helyzet megyénkben. Csupán Békés jár előttünk az időskorúak lakosságán belüli részarányát tekintve. Ráadásul öregjeink igen jelentős hányada külterületen, a tányavilágban él, ahol a különböző társadalmi szolgáltatások igénybevétele és ezek nyújtása sokkal költségesebb.

A termelési eredményekről

— Megyénk gazdasági fejlődésében a beszámolási időszakban jelentős változások történtek. Mint írásos jelentésünkben kiderül, az ipari termelés alig 1–2 százalékkal növekedett az elmúlt évek során. Az építőipar termelése az országos átlagnál nagyobb mértékben csökkent. A mezőgazdasági

termelés hullámzóan alakult. Az elmúlt öt évben kétszer súlyos aszály pusztított megyénkben. A mennyiségi növekedés ütemének, illetve tendenciájának e nagy változatossága mellett örömmel számolhatunk be arról, hogy gazdálkodó egységeink nagy figyelmet fordítottak a minőségi tényezők előterbe állítására. Ennek köszönhetően az országos átlagnál nagyobb ütemben nőtt az exportra termelés. Jelentős az importból származó anyagok megtakarítása, a költségsébb energiaforrások kiváltása, és más fontos hatékonysági célkitűzések teljesítésének mértéke. Mindez, sajnos, nem tükröződik kellően a gazdálkodó egységek jövedelmezőségének alakulásában. Elgondolkodtató kell, hogy legyen országos vezetőink számára is, hogy a vállalatok és szövetkezetek, amelyek sokszor erejükön felül szolgálják a népgazdasági érdekeket, így például az exportra termelést, jövedelmezőségüket nem tudják növelni a szabályozó rendszer elszívó hatása miatt.

— Időnknek és energiánknak nagy hányadát kötötte le az elmúlt években a lakosság körében vezetett politikai és ideológiai nevelő munka. Sajnos, ebben nem mindig tudtunk kellőképpen támaszkodni párttagságunk egészére. Nehezítette munkánkat az is, hogy nemritkán magukra maradtak a pártaktivisták, mert nem kaptak kellő támogatást azoktól a szellemi műhelyektől, amelyeknek legfőbb feladatai közé tartozik a marxista-leninista ideológia terjesztése, politikánk hirdetése, képviselése.

Reális értékelések

Tisztelt Párttervezlet!

— Írásos előterjesztésünkben — értelemszerűen — nem tudtunk érdemben foglalkozni a beszámoló és a vezető szerveket választó párttaggyűlések, párttervezletek tapasztalataival, ezért a szóbeli beszámolóban szükséges e hiány pótolnunk. Megyei pártbizottságunk megbízásából jelentem, hogy beszámolási kötelezettségüknek az alapszervezetekben, pártszervezetekben és pártszervekben eleget tettek elvtársaink, és minden területen rendben új-jáválasztották a vezető pártszerveket. A beszámoló taggyűléseken reálisan értékelték az elmúlt öt év munkáját. Mind a beszámolóokban, mind a hozzászólásokban több volt a kritikai és önkritikai elem a korábbiaknál. A megjelenési arány is nagyobb volt, mint a szokásos, éves beszámoló taggyűléseken. A káderelőkészítő munkát egészében sikeresnek minősíthetjük. Ezt tükrözi, hogy a jelölő bizottságok javaslatait a

párttagság rendre egyetértően fogadta. A pártalapszervezetek a vezetőségválasztás során a folyamatos-ságot meg tudták őrizni, de a vezetőségi tagok több mint 40, az alapszervezeti titkárok 30 százaléka cserélődött ki a választásokon. Százegy pártszervezetünkben került sor összevont taggyűlésre. A vezetőségek jó beszámolókat készítettek, az aktivitás mégis mérsékelte volt a rendezvényeken, ami azt mutatja, hogy ez a szervezeti forma még koránt sincs helyén pártunkban. Negyvenkét munkaügyi, községi és ágazati párttervezletre került sor az elmúlt hetekben. Tizenhárom városi, városi jogú, illetve közvetlenül a megyei pártbizottsághoz tartozó községi alapszervezetben is lezajlottak a párttervezletek. A beszámoló sokoldalú, reális értékelést adtak a munkáról, és tükrözték, hogy a nehezebb körülmények ellenére is fejlődött e pártszervek munkája.

— Megyei pártbizottságunk megbízásából önök elé terjesztettük írásban a kongresszusi irányelvek vitájának összegzését és a vitatott kérdésekben a megyei pártbizottság állásfoglalását. Természetesnek tekintem, hogy mai párttervezletünkön is folytatódik még az irányelvek vitája. Küldött elvtársaink megkaptak egy rövid előterjesztést azokról a jelzésekről is, melyeket a központi pártszervek, illetve a pártkongresszus figyelmébe kívánunk ajánlani. Bár ezek nem kapcsolódnak sem a megyei helyzetértékeléshez, sem a kongresszusi irányelvekhez, fontosnak tartjuk, hogy felső pártszerveink megismerjék ezeket.

Öt esztendő mérlege

Tisztelt Párttervezlet!

Öt évről, bármilyen körültekintő munkát végeztünk is megyei pártbizottságunk, bizonyára nem tudunk minden részletre kiterjedő értékelést adni. Úgy gondolom, hogy Csongrád megye kommunistáinak legfőbb testülete — a megyei párttervezlet — az írásos beszámoló és annak szóbeli kiegészítése alapján mégis megfelelő képet alkothat az elmúlt öt esztendőben végzett munkáról. Bizonyosra veszem, hogy e munkaértékelést jelentősen gazdagítani fogják a főlészólások, az itt sorra kerülő vita. Kérem a tisztelt párttervezletet, hogy vitassa meg és emelje határozattá pártbizottságunk előterjesztéseit.

Pillanatkép a párttervezletről

Dr. Korom Mihály felszólalása

(Folytatás az 1. oldalról.)

gondjainkat, megsokszorozni eredményeinket.

— Manapság divatos a gondokról, a nehézségekről, a negatívumokról szólni. És közben sokan hajlamosak megfelekedni az eredményekről. Pedig, ha alaposabban szemügyre vesszük jelenünket, és különösen, ha mindazt összegezzük, ami ebben az országban az elmúlt negyven esztendő során történt, akkor jogos büszkeséggel adhatunk számot óriási eredményekről. Amihez mindjárt hozza kell tennünk, hogy hatalmas perspektívákat nyitó hazai fejlődésnek a kommunisták mindig is motorjai voltak mind itt, Csongrád megyében, és szilárd meggyőződésünk, hogy azok lesznek az elkövetkezendőkben is.

Távlatot, perspektívát nyitni

— Ha újabb feladatokhoz akarjuk megnyerni a kommunisták, minden becüle-tes magyar dolgozó cselekvő hozzájárulását, egyetértését és aktivitását, akkor távlatot, perspektívát kell nyitni előttük. S ez csakis az eredményekre alapozódva, azok jelentőségének felismerése és méltatása esetén lehetséges. Csakis így lehetséges újabb erőfeszítést, áldozatvállalást, megfeszített munka, egyszerűen, csakis így várható el, hogy mindenki a legjobb tudása és ereje szerint segítse a szocialista építőmunkát, a hibák kiküszöbölését, az eredmények gyarapítását.

— Valós, élő kérdésekről esett szó a vitában. S az itt elhangzottakra nagyon oda kellett figyelni. Részint, mert igen sok figyelemre méltó megjegyzést, véleményt, állásfoglalást hallhattunk, részint pedig azért, mert még nyilvánvalóbbá vált — amit a tények különben is jól jeleznek —, hogy Csongrád megye milyen fontos szerepet játszik az ország politikai, gazdasági, társadalmi életében. Az itt született eredmények nagy hozzájárulást jelentett a közös ügy sikeréhez, legyen szó akár politikai akciókról, gazdasági feladatok megoldásáról vagy éppen a kulturális alkotómunkából való résztvételről. Ezért az itt dolgozó kommunisták, a megye lakosai minden elismerést megérdemelnek. Hangsúlyozva természetesen, hogy további becüle-tes helytállásukra az elkövetkezendőkben is számít a párt, az or-

szág, az egész magyar társadalom.

— Kedves Elvtársak! Közismert, hogy nehéz, sőt egyes területeken jelenleg is nehezedő körülmények között végezzük munkánkat. A nemzetközi politikai és gazdasági helyzet ránk is gondokat hárt. A nyugati hatalmak, közülük is legfőképpen az Amerikai Egyesült Államok fegyverkezési, sőt úrfegyverkezési versenytörzszakol a világra, miközben erősödő jelleggel folyik a szovjetellenes hisztériakeltés, a katonai erőegyensúly megbontására irányuló törekvés. Megújuló kísérletek történnek — hazánkat is célba véve — a szocialista tábor egységének megbontására. Mindez azonban nem jár eredménnyel. Hiszen a magunk részéről mi is mindent elkövetünk erőink összefogására mind a gazdasági (Kölcsönös Gazdasági Segítség Tanácsa), mind a katonai (Varsói Szerződés) együttműködésben. Aktív békepolitikát folytatunk, internacionalista kötelességünknek érezzük, hogy segítsük a szabadságukért harcoló népek kedelmét és mindazokat, akik szabadságukat már visszanyerve az önállóság első éveinek nehéz, de ezzel együtt is szebb, boldogabb jövő felé vivő útját járják. S hogy a negatív tendenciák ellenére a nemzetközi helyzetben a későbbeni kibontakozás elvi lehetőségét is magukban hordozó tendenciák mutatkoznak — például a genfi tárgyalások újrafelvétele —, ez a szocialista országok, közülük is elsősorban a Szovjetunió szilárd, következetes, elvhű békepolitikájának, tárgyalási készségének köszönhető.

— Sok szó esett a vitában gazdasági kérdésekről, többek között a munkaerőgondokról. Kevesebb a meglevő hatékonyabb kihasználásáról, pedig ez alapvető fontosságú, hiszen, ezt is meg kell őszintén mondani, ezen a területen a közeljövőben sem számíthatunk mennyiségi növekedésre. S mindez szorosan összefügg a termelés alakulásával. Nem felesleges e fórumon is újra hangsúlyoznunk: mi minden dől el napjainkban a természetben, aminek eredményeitől életünk annyi fontos kérdése, tényezője függ. Közhelynek számít ma már — ám ez semmit nem von le igazságából és érvényességéből —, hogy csak azt tudjuk elosztani, amit megtermelünk. S ha az egyéni igények gyorsabb ütemben is számít a párt, az or-

lési eredmények, az elosztható alap, akkor előbb-utóbb feszültség jön létre.

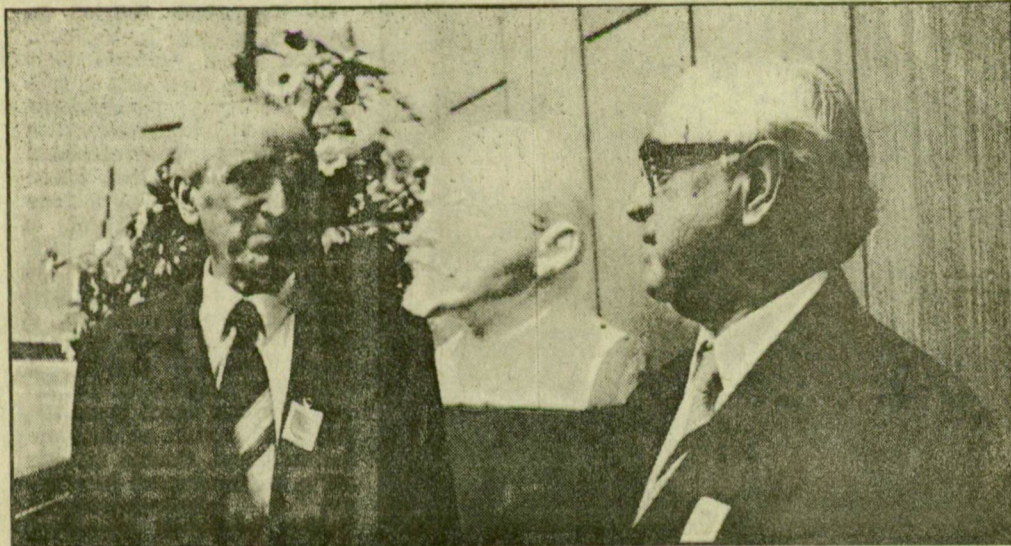
Visszaszorítani a negatív jelenségeket!

— E vitában is beszéltek többen a kisvállalkozásokról, gémművekről, hangsúlyozva, hogy többségükben hozzájárultak mind a vállalati eredményekhez, mind pedig a lakossági ellátás, a szolgáltatások javításához. De elég sok negatív tendencia is tapasztalható működésük kapcsán. Ezeket az elkövetkezendőkben gazdasági és jogi eszközökkel vissza kell szorítani. Ugyanígy vissza kell szorítani a tendenciájában egyes területeken növekvő bűnözést, és mindent megtenni a közbiztonság és a közrend további szilárdításáért.

— Kedves Elvtársak! A XIII. pártkongresszuson meghozandó határozatok (és természetesen e megyei párttervezlet határozatai is) újabb nagy feladatokat róznak ránk a következő hónapokban, években. Ahhoz, hogy a magunk elé tűzött célokat elérhessük, össze kell fogni, egyben mozgósítani minden erőt, energiát itt, Csongrád megyében is. Cselekvő hozzájárulásra, a nemzeti egység további erősítésére van szükség. Politikai munkánk során erősítenünk kell a dolgozóknak, minden állampolgárban a „tulajdonosi tudatot”, azt a meggyőződést, hogy gazdái vagyunk valamennyien ennek a kis országnak. Amelynek szebb jövője, felemelkedése igenis valamennyiünk személyes munkájától, hozzájárulásától függ. Erősítsük tovább népünk cselekvési egységét.

Megyét, országot gazdagítva

— Feladataink nagyok. De, ha minden erőt összefogunk a megvalósításban, akkor a remélt siker nem maradhat el. Ehhez a hatalmas, felelősségteljes munkához kívánok én a megyében élő kommunistáknak, Csongrád megye minden lakójának sikeret, jó egészséget, és egyéni életükben is sok boldogságot. Gondoljanak mindig arra: ha meggyük értékeit növelik, ezzel egyidejűleg az egész ország anyagi és szellemi vagyonát is gyarapítják — mindannyiunk közös boldogulása, szebb holnapja érdekében — hangsúlyozta befejezésül dr. Korom Mihály.

Apró Antal és Szönyi Ferenc a megyei párttervezlet szünetében